LA ROCCIA

La nuvoletta d'oro la notte ha passato
sul petto della roccia gigante;
ora all'alba è volata in fretta sulla strada
giocando allegramente nell'azzurro.
Ma è rimasto un umido segno su una ruga
della vecchia roccia. Essa solitaria
se ne sta; è diventata profondamente assorta,
e in silenzio piange nel deserto.

M. J. Lièrmontov
(trad. Augusto Fonseca)

УТЁС

(1841)

Ночевала тучка золотая
На груди утёса-великана;
Утром в путь она умчалась рано,
По лазури весело играя;

Но остался влажный след в морщине
Старого утёса. Одиноко
Он стоит, задумался глубоко
И тихонько плачет он в пустыне.